

(наукової-художньої, публіцистичної літератури тощо), стеження за змінами норм української літературної мови, які фіксуються новими редакціями правопису та словниками; усвідомлення специфіки національної фахової термінології, якою послуговують фахівці з метою уникнення інтерференційних помилок на тлі аналогій; критично-творче ставлення до написаного; вироблення навичок самоконтролю й самоаналізу.

Колесникова І. А., професор
кафедри української мови та літератури

ПРОФЕСІЙНИЙ ДИСКУРС ЯК МОДЕЛЬ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ФАХОВОЇ МОВИ

Сучасний термін *інновація* з мовознавчої сфери поширився на багато інших галузей знань, зокрема педагогічну. Якщо заглибитись у його значення, можна стверджувати, що основними компонентами його семантики є не тільки саме *новий, новітній*, але й раціональний, такий, що покращує стан чогось. Тому, на думку автора, не можна вважати інноваційними ті освітні технології, які тільки зовнішньо, на рівні методів, є новими. Інноваційними будемо вважати такі технології навчання, які максимально забезпечують засвоєння студентами сучасної, і навіть найсучаснішої, фахової інформації, презентованої за допомогою нових ТЗН.

Сучасний економічний інформаційний простір представлений не у вигляді окремих термінів, терміносистем чи спеціальних текстів. Його розглядають у координатах *професійного дискурсу*, тобто тексту, що є зануреним у професійне життя (інформація, мова, жанри, деонтологія, професійний етикет тощо). Тому викладач має викладати дисципліну *професійна мова* у парадигмі професійного дискурсу, знайомлячи студента як з його архітектонікою, так і системними параметрами, мовними та позамовними засобами. Це дасть студентові можливість вільно орієнтуватися в текстах свого фаху. Сучасний професійний дискурс поділений на три зони (*власне професійна, перехідна, псевдо професійна*) залежно від рівня інформації, способів її фіксування, користувачів, вербальних та невербальних засобів оформлення думки. Крім того, кожна із цих сфер презентована відповідними секторами, які регламентують мовну тактику і стратегію адресанта. Зокрема власне професійна

зона акумулює науковий (дослідницький), спеціалізований (професійно-виробничий) та технологічний сектори. Вивчення специфіки мовної діяльності студента у науковому секторі забезпечує курс «Культура наукової мови», два інших сектори потребують глибоких професійних знань з економіки. Перехідна зона представлена навчальним (посібники, підручники), професійно-побутовим та науково-популярним секторами. Псевдо професійна зона охоплює рекламний, художній сектори та псевдонаукову фантастику. Знайомство із цією сферою забезпечить студенту уникнення типових мовних, структурних та жанрових помилок при роботі (написанні) фахового тексту. Для вивчення мовних засобів, що забезпечують адекватне віддзеркалення у тексті професійної інформації, якою володіє студент і яку він хоче зафіксувати письмово, він повинен володіти системою свого фаху, уявляти його дискурсивну структуру. На сьогодні недостатньо вміти поверхово працювати з фаховим текстом, тобто зчитувати інформацію, що лежить на поверхні. Треба володіти технікою дискурсного аналізу спеціального тексту, який дозволяє вилучити з тексту набагато більше інформації, ніж тієї, що, на перший погляд, зафіксована у тексті. Вміння аналізувати фонову інформацію тексту свідчить про глибоке розуміння його змісту, а також про вільне володіння студентом мовно-стильовими параметрами тексту. Такий підхід до навчання можуть забезпечити викладачі, які володіють новітньою лінгвістичною інформацією та залучають її у практику викладання у вищому навчальному закладі.

Кондрук І. В., викладач
кафедри іноземних мов факультету МЕІМ

ВИКОРИСТАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ФІЛЬМІВ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ У МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ЕКОНОМІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

У сучасних умовах розвитку вищої освіти зміст навчання спрямований на засвоєння такого обсягу інформації, який забезпечить молодій людині можливість здобуття вищої освіти і певної кваліфікації [3]. Таким чином вивчення іноземної мови у ви-